

ROMÂNIA
JUDECĂTORIA CAREI
DOSAR NR. 4347/218/2022

ÎNCHEIERE PENALĂ NR. 151/2023

Ședința camerei de consiliu din data de 03 mai 2023

Completul constituit din :

Judecător de cameră preliminară : Adina Lung

Grefier: Camelia Iszli

Pe rol fiind pronunțarea asupra cauzei penale având ca obiect plângerea formulată de petenta **CIUȚĂ DANIELA** împotriva ordonanței de clasare din 24.11.2022 dispusă în dosarul penal nr. 133/P/2020 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Carei, conform prevederilor art. 340 Cod procedură penală.

Se constată că dezbaterile și susținerile orale ale părților au avut loc în ședința camerei de consiliu din data de 24.04.2023, fiind consemnate în scris, prin încheierea de ședință de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, când, judecătorul de cameră preliminară, având nevoie de timp pentru deliberare, a amânat pronunțarea la data de 03.05.2023, când, în aceeași compunere, a hotărât următoarele :

JUDECĂTORUL DE CAMERĂ PRELIMINARĂ,

Deliberând asupra cauzei penale de față constată următoarele :

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Carei, la data de 21.12.2022, sub număr de dosar 4347/218/2022, petenta **CIUȚĂ DANIELA** a formulat plângere împotriva ordonanței de clasare din 24.11.2022 dispusă în dosarul penal nr. 133/P/2020 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Carei, prin care s-a dispus clasarea cauzei sub aspectul săvârșirii infracțiunii de amenințare, faptă prev. și ped. de art. 206 alin. 1 Cod penal și a infracțiunii de hărțuire faptă prev. și ped. de art. 208 alin. 1 Cod penal, fiind solicitat să fie admisă plângerea, desființată ordonanța atacată și să fie trimisă motivat cauza la procuror pentru a efectua în continuare urmărirea penală și pentru completarea probatoriului.

În motivarea plângerii se arată, în esență, că în dosarul sus-identificat al Parchetului de pe lângă Judecătoria Carei s-a pronunțat pentru a doua oară o soluție de clasare, soluție împotriva căreia din nou, petenta, a înaintat plângere la prim procurorul Parchetului, acesta din urmă confirmând soluția de clasare, motiv pentru care din nou acest dosar ajunge pe rolul instanței de judecată.

La argumentele plângerii depuse inițial se mai adaugă și alte câteva ca urmare a motivației din decizia de clasare, urmând să le reia punctual în cele ce urmează:

Consideră că actele de urmărire penală suplimentare efectuate au fost insuficiente și chiar derizorii față de posibilitățile pe care cu siguranță organul de urmărire penală le avea la îndemână pentru identificarea autorilor, posibilități pe care nu le poate indica o persoană fizică, victimă a acestor infracțiuni, adică amenințări cu moartea.

Astfel singurele acte efectuate au fost o solicitare înaintată către compania Facebook care răspunde că pagina de socializare vizată este inactivă, fapt cunoscut de altfel, iar al doilea

act a fost cererea de remitere a datelor deținute de către furnizorii de servicii publice de comunicații electronice RCS RDS (aferele conturilor și adreselor IP prin intermediul cărora au fost postate comentarii ofensatoare și jignitoare la adresa persoanei vătămate), date devenite neexploatabile legal după cum susține organul de urmărire penală, ca urmare a hotărârii Curții Constituționale a României nr. 295/2022.

Solicita să se aieve în vedere că hotărârea Curții Constituționale este datata 18.05.2022, publicată în 10.06.2022 dar mai apoi O.U.G. nr. 111/2011 este modificată prin Legea 198 din 6 iulie 2022, aceasta din urmă stipulând la art. 10 și următoarele:

(1) Furnizorii de servicii de găzduire electronică cu resurse IP au obligația să sprijine organele de aplicare a legii și organele cu atribuții în domeniul securității naționale în limitele competențelor acestora, pentru punerea în executare a metodelor de supraveghere tehnică ori a actelor de autorizare dispuse în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 51/1991 privind securitatea națională, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv:

a) să permită interceptarea legală a comunicațiilor, inclusiv să suporte costurile aferente, pe durata și în condițiile menționate în actele de autorizare dispuse în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 51/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) să acorde, la solicitarea organelor autorizate, conținutul criptat al comunicațiilor tranzitate în rețelele proprii, care fac obiectul actelor de autorizare dispuse în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 51/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

c) să permită accesul la propriile sisteme informatice, în vederea copierii sau extragerii exclusiv a datelor care fac obiectul actelor de autorizare dispuse în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 51/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Obligațiile prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) se aplică în mod corespunzător tuturor furnizorilor de rețele sau servicii de comunicații electronice.

(3) Furnizorii de servicii de găzduire electronică cu resurse IP au obligația ca, în termen de 60 de zile de la data începerii furnizării serviciilor, să transmită o informare în acest sens ANCOM care să conțină cel puțin următoarele:

a) datele de identificare ale furnizorului;

b) datele de contact ale furnizorului;

c) tipul de serviciu de găzduire electronică prestat.

(4) ANCOM publică pe propria pagină de internet tipurile de servicii de găzduire electronică pentru care furnizorii de servicii de găzduire electrică cu resurse IP au obligațiile prevăzute de prezentul articol.

(5) Orice modificare a datelor transmise potrivit alin. (3) se comunică ANCOM în termen de 10 zile de la data apariției evenimentului.

(6) Prin decizia ANCOM se poate stabili că informarea prevăzută la alin. (3) să se realizeze într-un anumit format.

A indicat în cuprinsul plângerii către prim-procuror, aceste modificări legislative pentru ca dânsul să stabilească în baza acestora care sunt acele informații ce le poate solicita, întrucât cunosc faptul că există modalități prin care se poate ajunge la identificarea autorilor celor două infracțiuni semnalate.

În cuprinsul soluției sale, ce o atacă prin prezenta, domnul prim procuror ignoră complet aceste semnalări. Se naște în mod firesc întrebarea de ce ?

S-a afirmat în cuprinsul ordonanței de clasare că obiectiv nu mai poate fi instrumentată nicio pistă investigativă legală, din cauza acestei decizii a Curții Constituționale. Menționează

că legea totuși permite și alte piste pe care pentru elucidarea cauzei ar fi trebuit urmate. Acesta este un prim motiv pentru care cauza trebuie restituită la parchet.

Solicită a se avea în vedere că de la data de 31.05.2021 de când instanța de judecată a dispus pentru prima oară trimiterea cauzei la parchet pentru completarea urmăririi penale a trecut un termen de 1 an până la pronunțarea Curții Constituționale. În cuprinsul acestui termen de 1 an se puteau interoga toate bazele de date la care la acel moment aveau acces din punct de vedere legal.

La acel moment Curtea Constituțională nu emisese hotărârea menționată. O amenințare cu moartea la adresa unei familii din Carei nu face obiectul cercetărilor și depistării autorului așa cum s-a procedat în cazul în care petenta a fost obiectul unui dosar de uzurpare a calității oficiale dovedit a fi o falsă acuzație și clasat din lipsă de probe?

Acest termen de 1 an din punctul de vedere al infracțiunilor pentru care se formulase plângerea este deosebit de mult. Amenințarea cu moartea este o faptă gravă în percepția oricui.

Există cauze similare, unde cercetarea penală se desfășoară mai rapid și unde după cum a mai arătat în 24 de ore s-a aflat persoana făptuitorului. Cazul Raed Arafat și Maia Morgenstern.

În mod just trebuia solicitat ajutorul colegilor care au instrumentat astfel de dosare pentru a garanta profesionalismul în urmărirea penală indiferent de calitatea persoanei vătămate.

Păstrând soluția de clasare se ajunge la încurajarea actelor de amenințare extremă la Carei.

În aceeași ordine de idei, clasarea cauzei deoarece faptele nu ar fi tipice din punct de vedere al elementului material este o soluție nelegală și neîntemeiată.

În primul rând, apreciază că infracțiunea de hărțuire nu mai trebuie privită în sensul ei clasic de acum 10-15 ani. Datorită tehnologiei în continuă dezvoltare și interpretarea textului de lege trebuie efectuată în acord cu dezvoltarea societății. Mai degrabă se vor întâlni infracțiuni de hărțuire în mediul online decât în tipicitatea lor clasică fapt ce nu reduce nocivitatea lor.

Consideră injust, penibil și nepotrivit ca organul de urmărire penală să afirme că fiind persoană ce se bucura de vizibilitate în mediul on line să fie firesc/natural să fie expusă unor astfel de acte și conduite. Apreciază că nu este firesc să fie așa. Se îngrădește cumva libertatea de exprimare personală cu argumente și cu exprimări civilizate?

În al doilea rând, legat de infracțiunea de amenințare cu moartea, să se constate că totuși conținutul constitutiv al faptei despre care discută întrunește condițiile necesare pentru tipicitate.

Învederează că nu este normal să se afirme într-un act ce emană de la organul de urmărire penală că simpla înființare a unei pagini Facebook, redactată incorect gramatical (ceea ce nu are nicio legătură cu tipicitatea infracțiunii) nu reprezintă infracțiunea de amenințare.

Crearea, construirea unei pagini cu această denumire reprezintă tocmai un act intenționat de natură de a produce temere. Sintagma „moarte soților Ciuta” este deosebit de sugestivă și fără orice act asociat unei asemenea postări. Mai ales că pagina respectivă a postat apoi comentarii la alte articole, cu această denumire.

E de neînțeles eschivarea organului penal de pe ultima pagină a ordonanței („nici de cum relei credințe sau neimplicării organelor de urmărire penală”) dacă consideră că cercetarea nu a fost una defectuoasă.

Revenind la actele de urmărire penală, din cuprinsul dosarului penal a constatat că:

S-a făcut o adresă către Facebook și s-a primit și un răspuns că pe baza datelor furnizate nu poate oferi informații și s-au mai solicitat alte informații. Nu a regăsit în dosar nicăieri un răspuns la solicitările suplimentare ale Facebook. Acesta ar fi al doilea motiv de restituire a cauzei la Parchet.

În mod dubios, acest aspect este din nou lăsat fără răspuns de prim procuror.

A regăsit și trei adrese trimise către Societatea Națională de Informatică fără să regăsească însă eventual o notă telefonică suplimentară, dacă s-a observat că nu s-a primit răspunsuri în scris. Organul de urmărire penală a rămas pasiv și a considerat că și-a încheiat treaba, cerând informații de trei ori consecutiv și neprimind răspuns.

În soluția sa, dl. prim procuror menționează că după prima restituire organul de urmărire penală a efectuat acte în vederea completării cercetării cauzei.

Oferirea unei liste cu peste 130 de nume și solicitarea de la persoana vătămată să restrângă lista nu reprezintă în opinia sa un act veritabil de cercetare penală.

În acest moment ajunge la concluzia că nu se dorește efectuarea actelor de cercetare concretă. Nu neagă că fiind vorba de un organ de cercetare penală din oraș mic, ne semnificativ, poate nu a avut tangență cu asemenea infracțiuni și nu știe ce pași sunt de urmat, însă lipsa de colaborare cu colegi din aceeași instituție, care se confruntă cu astfel de situații, duce la concluzia că nu se dorește depistarea autorului amenințării.

La pagina 2 penultimul alineat al ordonanței sale dl. prim procuror nu știe ce criterii de apreciere folosește pentru a concluziona că nu se poate vorbi de infracțiunea de amenințare întrucât nu există acte intenționate îndreptate în mod deliberat înspre persoana vătămată. Întrebarea firească este dacă pagina de Facebook a fost înființată din culpă??? Se așteaptă acțiuni de tip mafiot precum cei de la Arad pentru a se dovedi că amenințarea este una concretă?

În opinia dumnealui, la pagina 3, din nou fapta nu este susceptibilă să producă temere. Acest criteriu se analizează de la persoană la persoană. Logic vorbind, tocmai pentru că aduc la cunoștința publicului nereguli ale administrației locale, poate tocmai mai multă temere ar trebui să producă decât în ceea ce privește o altă persoană. În mod curios, nimeni nu s-a sesizat atunci când petenta a semnalat deturnarea de fonduri de la piața careiană din subordinea primăriei dar amenințarea cu moartea la adresa familiei sale este considerată ca un fapt normal.

Se mai concluzionează că nu a deținut organul de urmărire penală mijloace tehnice care să ducă la concluzia certă că o anumită persoană este cea care a lansat mesaje denigratoare. Dacă nu a deținut la nivel local, trebuia să solicite de la alte organe superioare, mai bine dotate.

Este de asemenea absurd și penibil să se raporteze la contextul în care a fost creată pagina ca fiind legată de alegerile locale sau exprimarea de opinii politice. Însă chiar și de ar avea legătură, ceea ce nu este cazul, acest context invocat, din punct de vedere juridic nu reprezintă o cauză justificativă pentru a lansa amenințări îmbrăcate sub forma înființării de pagini Facebook publice conținând amenințări extreme la modul direct.

Există și o oarecare discriminare astfel cum a mai semnalat la prima plângere în fața instanței.

În cazul unor persoane publice s-a reușit de către alte organe de cercetare penală depistarea în decurs de 24 de ore a celui care a lansat amenințări, însă în cazul unei persoane oarecare nu se iau astfel de măsuri cu toate că cetățenii români ar trebui tratați în mod egal.

În ultimă instanță, în ideea în care actele de cercetare penală pot fi multiple, crede că în acest dosar nu s-au epuizat chiar toate actele ce se puteau face, nu pentru că nu există mijloace de probă necesare ci pentru că nu se dorește, apreciind că autorul amenințării cu

moartea poate fi depistat dacă se dorește. Își asumă cineva consecințele punerii în practică a amenințării extreme la adresa unei familii din Carei?

În consecință, având în vedere că o astfel de faptă are o anumită amploare, solicită admiterea plângerii, cu trimiterea cauzei de către instanță la parchet pentru continuarea actelor de cercetare penală până la epuizarea acestora.

În drept invocă disp. art.366 și următoarele Cod procedură penală.

În vederea soluționării plângerii, au fost atașate dosarele penale nr. 133/P/2020 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Carei și nr. 10/II.2/2022 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Carei.

Din actele dosarului de urmărire penală reiese că prin Ordonanța de clasare din data de 13.10.2022 emisă în dosarul nr. 133/P/2020 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Carei, în temeiul art. 315 alin.1 lit. b) C.pr.pen, rap. la art. 16 alin. 1 lit. b teza I C.pr.pen. s-a dispus clasarea cauzei cu privire la săvârșirea infracțiunilor de amenințare, prev. și ped. de art. 206 alin. (1) C.pen. și hărțuire, prev. și ped. de art. 208 alin. (2) Cod penal, întrucât faptele nu sunt tipice din punct de vedere al elementului material.

Pentru a adoptă această soluție organul de urmărire penală a reținut că în condițiile speței, în care obiectiv nu mai poate fi instrumentată nicio pistă investigativă legală, materialul probator suplimentat nu a fost în măsură să conducă la identificarea vreunui autor. Astfel, relativ la infracțiunea de hărțuire, procurorul a apreciat că postarea unor comentarii ofensatoare, jignitoare, la adresa persoanei vătămate efectuate în mediul on-line, reprezintă acte ce nu pot fi subsumate tipicității obiective a infracțiunii de hărțuire, în accepțiunea strictă a dispozițiilor art. 208 Cod penal, iar în ceea ce privește infracțiunea de amenințare cu moartea în mediul on-line, din cauza modului în care a fost săvârșită, conținutul constitutiv al acesteia nu întrunește cerințele ca amenințarea să fi avut loc prin acte comisive aduse la cunoștința persoanei vătămate în mod deliberat.

Ordonanța de clasate a fost comunicată petentei Ciută Daniela la data 19.10.2022, conform dovezii aflată în dosarul penal (f.130, dup).

Împotriva acestei ordonanțe de clasare, petenta Ciută Daniela a formulat plângere la data de 07.11.2022, respectând termenul legal.

Prin ordonanța din 24.11.2022 emisă Parchetul de pe lângă Judecătoria Carei în dosar nr. 10/II.2/2022 s-a respins ca nelegală și neîntemeiată plângerea formulată de petentă cu privire la infracțiunile de amenințare, prev. și ped. de art. 206 alin. (1) C.pen. și hărțuire, prev. și ped. de art. 208 alin. (2) Cod penal, împotriva soluției de clasare din dosarul nr. 133/P/2020 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Carei, fiind obligată petenta Ciută Daniela la plata cheltuielilor judiciare în favoarea statului în cuantum de 50 lei.

Ordonanța prim procurorului a fost comunicată petentului la data de 08 decembrie 2022, iar plângerea petentei a fost depusă prin registratura instanței la data de 21.12.2022 (f. 5, dosar instanță).

Împotriva ordonanței din data de 24.11.2022 sus menționate petenta Ciută Daniela a formulat plângere, în temeiul art. 340 Cod de procedură penală și în termenul legal de 20 de zile, înregistrată pe rolul Judecătoriei Carei sub numărul mai sus indicat.

Analizând, în raport de dispozițiile art. 340 și următoarele Cod procedură penală, plângerea petentei Ciută Daniela, judecătorul de cameră preliminară apreciază că aceasta este inadmisibilă, pentru considerentele de mai jos:

În fapt, la data de 13.02.2020, petenta Ciută Daniela a formulat o plângere penală împotriva autorilor necunoscuți cu privire la săvârșirea infracțiunilor de amenințare, prev. și ped. de art. 206 alin. (1) Cod penal și hărțuire, prev. și ped. de art. 208 alin. (2) Cod penal, plângerea fiind înregistrată la Parchetul de pe lângă Judecătoria Carei sub dosar nr. 133/P/2020 (f.55, dup).

Prin ordonanța organelor de cercetare penală din 19.02.2020 s-a dispus începerea urmăririi penale in rem sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de amenințare, faptă prev. și ped. de art. 206 alin. (1) Cod penal și hărțuire, faptă prev. și ped. de art. 208 alin. (2) Cod penal (f. 54, dup).

Inițial prin ordonanța procurorului de caz din data de 09.12.2020 s-a dispus clasarea cauzei, soluție menținută de prim procurorul din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Carei în cadrul procedurii prev. de art. 339 Cod procedură penală (f. 122-123, dup).

Prin Încheierea penală nr. 182/JCP/2021 pronunțată de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Judecătoriei Carei în dosarul nr. 730/218/2021, a fost admisă plângerea petentei împotriva ordonanței de clasare și restituit dosarul penal nr. 133/P/2020 la procuror pentru a completa urmărirea penală (f.40-51, dup).

Ulterior, prin ordonanța de clasare din 13.10.2022 s-a dispus clasarea cauzei privind săvârșirea infracțiunilor de amenințare și hărțuire, fapte prev. și ped. de art. 206, alin. 1 și 208 alin. 2 Cod penal, iar prin ordonanța din data de 24.11.2022 prim procurorul Parchetului de pe lângă Judecătoria Carei a respins plângerea formulată împotriva ordonanței procurorului din 13.10.2022.

În drept, judecătorul de cameră preliminară reține că, potrivit prevederilor art. 340 alin. 1 Cod procedură penală, „*Persoana a cărei plângere împotriva soluției de clasare, dispusă prin ordonanță sau rechizitoriu, a fost respinsă conform art. 339 poate face plângere, în termen de 20 de zile de la comunicare, la judecătorul de cameră preliminară de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță.*”

Analizând prevederile legale ante menționate, se reține că, plângerea prevăzută de art. 340 Cod procedură penală poate fi formulată, de principiu, numai împotriva unei soluții de clasare dispuse prin ordonanță sau prin rechizitoriu.

Judecătorul reține că, nu pot constitui obiect al plângerii soluția dispusă prin actul procurorului ierarhic superior, în procedura internă, **plângerea putând fi formulată numai împotriva actului prin care s-a dispus o soluție de clasare.**

Din lecturarea plângerii formulată de petenta Ciută Daniela, judecătorul constată că aceasta a fost formulată doar împotriva ordonanței emisă în data de 24.11.2022 de prim procurorul Meszaros Robert Sebastian din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Carei și nicidecum împotriva **Ordonanței de clasare din 13 octombrie 2022**, emisă de procurorul de caz Meszar Alexandru Voicu din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Carei în dosarul nr. 133/P/2020. Astfel, prin plângerea înregistrată sub Dosar 4347/218/2022, petenta arată ”formulez plângere împotriva soluției procurorului mai exact împotriva ordonanței din data de 24.11.2022”.

Judecătorul nu poate reține susținerile petentei raportat la faptul că, prin concluziile scrise și orale, aceasta a susținut că plângerea este admisibilă.

Astfel, se apreciază că, în contextul în care s-a atacat ordonanța prim procurorului prin care s-a respins plângerea petentei Ciută Daniela, în procedura internă reglementată de art. 339 Cod procedură penală, judecătorul de cameră preliminară nu poate analiza legalitatea și temeinicia soluției de clasare dispusă la data de 13 octombrie 2022 în dosarul cu nr.133/P/2020 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Carei, deoarece aceasta nu a fost atacată prin prezenta plângere adresată judecătorului de cameră preliminară, considerente pentru care urmează a respinge plângerea ca inadmisibilă.

De asemenea, față de limitele de pedeapsă ale celor două infracțiuni (amenințarea – 3 luni la un an sau cu amendă și hărțuirea o lună la 3 luni sau cu amendă), în cauză a intervenit și prescripția răspunderii penale prin raportare la prevederile art. 154 alin. 1 lit. e) Cod penal și la Decizia Curții Constituționale nr. 358/26.05.2022 și la Decizia HP nr. 67/2022 a ICCJ, în contextul în care s-ar fi analizat soluția dată de procurorul de caz și s-ar fi reținut netemeinicia acesteia, soluția ar fi fost tot de clasare, existând un impediment pentru punerea în mișcare a acțiunii penale și anume prescripția răspunderii penale, termenul împlinindu-se în data de 12.02.2023.

Pe cale de consecință, judecătorul de cameră preliminară, apreciază că nu se mai impune analiza motivelor invocate de petentă cu privire la starea de fapt, plângerea sa fiind inadmisibilă.

Față de împrejurările de mai sus, judecătorul de cameră preliminară :

În baza prevederilor art. 341 alin. (6) lit. a) Cod procedură penală, va **respinge ca inadmisibilă plângerea** formulată de petenta **Ciută Daniela**.

În baza art. 275 alin. (2) și alin. (5) Cod de procedură penală, obligă petenta Ciută Daniela la cheltuielilor judiciare avansate de stat, în cuantum de **100 lei**.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

În baza prevederilor art. 341 alin. (6) lit. a) Cod procedură penală, **respinge ca inadmisibilă plângerea** formulată de petenta **CIUȚĂ DANIELA**,

împotriva Ordonanței din data de 24.11.2022 dispusă de prim procurorul Meszaros Robert Sebastian în dosarul penal nr.10/II/2/2022 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Carei.

Menține ca legală și temeinică soluția de clasare dispusă prin Ordonanța de clasare din data de 13.10.2022 dispusă în dosarul penal nr. 133/P/2020 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Carei, menținută prin Ordonanța din data de 24.11.2022 dispusă de prim procurorul Meszaros Robert Sebastian în dosarul penal nr.10/II/2/2022 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Carei.

În baza art. 275 alin. (2) și alin. (5) Cod de procedură penală, obligă petenta Ciută Daniela la cheltuielilor judiciare avansate de stat, în cuantum de **100 lei**.

Definitivă.

Pronunțată, în condițiile art. 405 alin. (1) Cod procedură penală, prin punerea hotărârii la dispoziția participanților la procesul penal prin mijlocirea grefei instanței, azi, data de 03.05.2023.

Judecător de cameră preliminară,
Adina Lung

Grefier,
Camelia Iszli

Red./Tehnored. judA.L./03.05.2023
4 exemplare/2 comunicări/03.05.2023

Comunicări :

- petentă – Ciută Daniela;
- Parchetului de pe lângă Judecătoria Carei.